

Tavaszi Belfastban

(Spring in Belfast)

*Szeles délelőtti ballagok az enyéim sorában,
Napfény özönlik két zápor között,
Most is a nedves kővel konspirálok,
És a sanda szív lomha képeivel.
Eszembe vésem, újra, hogy nem felejthetek.*

*Konok büszkeség kitartani a bukott
Angyalok mellett, és nem kelni fel.
Mind megmenekülnénk, ha fél szemünkkel
A dombot néznénk, hisz ott van, minden
Utca végén, mellékesen talán, de öröktől –*

*Mégis maradunk a humoros fordulatoknál,
A bennfentes bölintásban hamis titok;
Vagy fényben, árnyékban dacosan hallgatunk,
És körültekintő megváltásunkat próbálgatjuk
Egy szemforgató Isten hideg tekintete alatt.*

*A tudatom jobb, ha tudja a helyét.
Ami itt zajlik a kétségbeesett város
Hátsókonyháján, a kongó sikátorokban,
Futó érdeklődésnél többet várhatna el,
Izgathatna futó szájalomnál jobban.*

MESTERHÁZI MÓNKA fordítása

Derek Mahon a fénytörések és a kívülállás költője. 1941-ben született Belfastban, a hatvanas években induló nagy költőnemzedék (Mahon, Heaney, Longley) legintellektuálisabb alakja, aki hamar külföldre menekült a társadalmi feszültségek és az erőszak elől, verseiben azonban megírta őket, és megírta a távolságokat is. Stílusa fegyelmezett, pontos és tiszta, szenvedélyes és ironikus. A költészetben Beckett, Auden, MacNeice rokona. Közel húsz verseskötete, hét gyűjteményes kötete jelent meg.

2020 márciusában, a pandémia kezdetén az egyik ír rádió az ő versét sugározta, a költő felolvasásában: *Everything Is Going To Be All Right*, érdemes meghallgatni: online elérhető. Mahon 2020 októberében halt meg, 78 évesen. Magyarországon egyetlen kötete jelent meg, Fodor András fordításában, ezen kívül egyelőre csak antológiákban és folyóiratokban lehetett olvasni. Ahhoz képest, hogy milyen nagy költő, kevesen ismerik – *A ford.*